

Nr. 8 (36)/ AUGUST 2023

Cetatea Cavalerilor

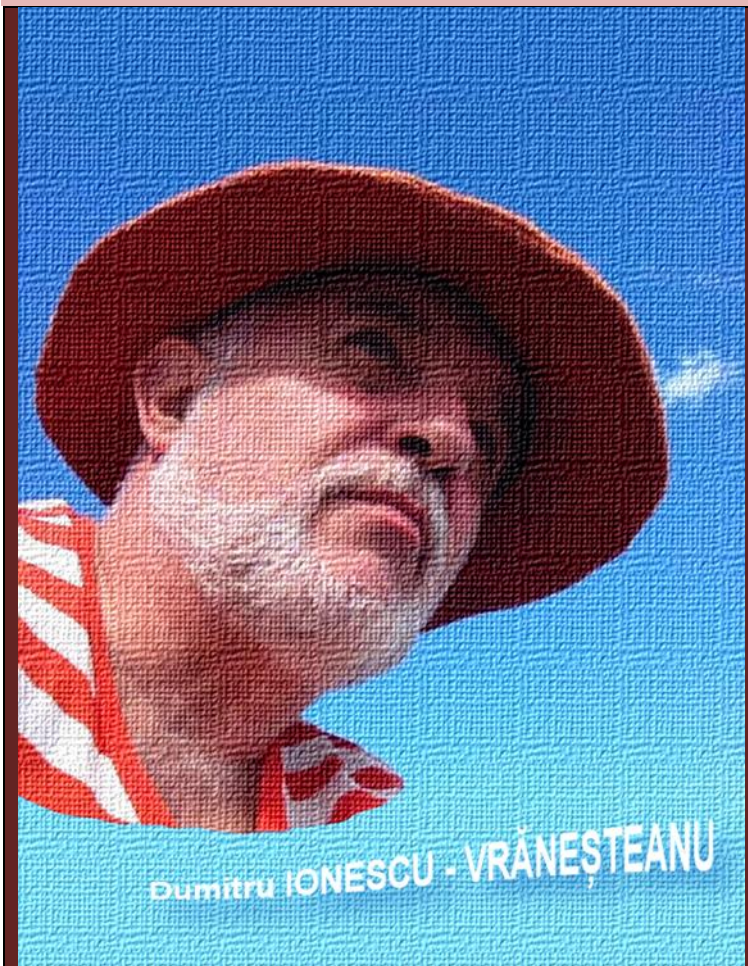
Fondator: Col. r. Dr. Constantin MOȘINCAT
Editor: Asociația Națională a Cavalerilor de Cluj
Editura Tipo MC, Oradea-2020

Cartea Mea e și a Ta! ISSN 2734-6889 - ISSN-L 2734 - 6889

GOLANII (POEME) (3)

Dumitru IONESCU-VRĂNEȘTEANU

SE SCHIMBĂ VREMEA¹

Știți cum se-ntâmpl-adeșea toamna pe la noi
când, brusc, se schimbă totul... dintr-odată!
Așa a fost c-a doua zi, neinvitată, ploaia a
sosit
și fără s-o întrebe nimeni,
pe-un ton destul de intrigant
s-a apucat de-a răspândit că vremea bună s-
a... sfârșit.

Cum să vă spun?!
A fost ceva... de necrezut
și iremediabil, un suspin...
întocmai ca-n
„Balade vesele și triste”
cântate de-astă dată citadin
cu-arcușul simțului boem,
pe corzile viorii topârcene, triste.

Și dacă asta nu vă e de-ajuns,
aș mai putea să vă șoptesc, puțin discret,
c-a fost surpriză mare iscălită-n pripă,
insolent,
de vreme cu-ale ei capricii tâlcuite-n semne
pe cerul plumburiu și greu acoperit...

*

Ce să mai zic?...
Amestecând în suflute, ca-n poezii bacoviene,
romantic și-ntr-un fel anume,
tristețea ploii cu-amintirile ce se topeau

În meditații care stăpâneau adânc și obsesiv
pe străzile bucureștene.

Indiscutabil!

Micul meu Paris era, cum vă spuneam, acoperit de ploaie
și-ntocmai ca o carte răsfoită-n grabă, foaie după foaie,
îmi apărea de-un cenușiu îngândurat, posomorât, chiar trist...
Cine putea să-l mângâie șoptindu-i din adâncul inimii

¹ Dumitru IONESCU-VRĂNEȘTEANU, Melbourne-Paris, Septembrie 1999 (August 2023)

o vorbă dulce, bună și senină, de artist?

În fine... asta nu e tot!

Hai să vă spun acum ceva de bine!

că viața n-a fost proiectată să fie numai într-un fel,
de-a dreptul înfundată în mister,
în neguri de tristețe și-n suspine!

Deși nu era pic de soare

(cum se întâmplă-adeșea-n impresionism
când geniul bucuriei sufletești pătrunde-adânc,
născând puterea simțului estetic în culoare)

așa... în Bucureștiul meu, ici colo, pe la colțuri, pe trotuare,

Umbrelele grăbite și interesate împrăștiau spontan mireasma vieții
în atmosfera udă și posac-a dimineții.

Cu zâmbete ce etalau savant victorii,

de dat-aceasta zugrăvite-n formă și culoare,

umbrelele își savurau motivul pentru care existau:

adică...

pentru și-mpotriva ploii...

adăpostind viaaie, dar cochet, elanul sufletelor

ce se-ncumetau, pășind mărunț și grijuliu, discret,

cu gând să-ningă silnicia ploii și neglijenta soart-a voii
apei strânsă la-ntâmplare pe trotuare...

De ce? poate veți întreba.

Ei! Cum de ce?... din cauza nevoii,

pe bază de motive practice, directe și-n majoritate personale

cu care, vrând, nevrând, aveau de-aface-n

trebuința de-a le satisface...

trecătorii.

DE LA FERESTRE FĂRĂ NUME

Și uite-așa, cum vă spuneam,

pe tonuri dulci turnate-anume în cocteiluri melancolic-triste,

retras și visător ca un adolescent

analizam de undeva de sus, de la ferestre fără nume

pierdute-n blocuri despre care nu se poate spune...

Priveam puțin distant și oarecum absent.

Era... un nu știu ce, cum să vă zic...

Ba știu dac-am să mă gândesc un pic!

Era mirajul pulsului grăbit, bucureștean,

ce pătrundea cochet,

L'automne-Parisien ...

Vă amintiți?...

acolo-n miezul străzii genial pavată cu istoriile toamnei,

an de an!...

Erau istorii dulci pe care-atât de mult

și fără să-mi explic,dar sincer,

le-ndrăgeam!

În acea zi, mi-aduc aminte, parc-ar fi ca ieri!

Gingaș, se-adăuga încă o filă destul de udă și umilă-n

Cartea veche-a bucureștilor,

pe străzi, in parcuri, pretutindeni, chiar și pe maidan,

la ceea ce, în linii mari și fără ca să-mi pese mult, numeam...

cotidian.

Getatea Cavalerilor

2023 –ANUL IULIU MAIU !

NR. 8(36) AUGUST-2023

Va urma